

ты на Поляци-ты и Шведы-ты; полска войска влѣзла въ самѣ-тѣхъ столницѣхъ — Москвѣхъ. Тогава московскы-ты бояре си избрали за царь Владислава, сына на полскый царь, съ уврѣзъ да приеме православнѣ-тѣхъ вѣрѣхъ. Нѣ Владиславовый баща, Сигизмундъ, самъ искалъ да стане московскый царь, който былъ много твърдъ католикъ. Това нѣщо задало страхъ на русско-то духовенство, та патриархъ Ермогенъ и калугере-ти отъ Троицкѣхъ-тѣхъ Лаврѣхъ, зели съ писма да призоваватъ народа да забрани православнѣ-тѣхъ вѣрѣхъ и да ослободи Москвѣхъ отъ Поляци-ты. Единъ простъ търговецъ, Кузма Мининъ, подигналъ съ распалителны-ты си слова Нижегородци-ты, съ пожертвование-то на конто была събрана и обружена силна войска, която подъ прѣдводителство-то на князя Пожарскый дошла до Москвѣхъ, разбила Поляци-ты и ослободила града. Тогава войводы-ты свыкали прѣдставители отъ много области на държавѣхъ-тѣхъ на Народенъ сборъ, който едногласно избрахъ за царь на московскый прѣстолъ, *Михаила Теодоровичя Романова* (1613 г.).

Съ въцаряване-то на Михаила (1613—1645) ся свършило размирно-то врѣмя въ Россіи; нѣ държава-та ся находила въ голѣмѣхъ безрядницѣхъ. Затова царь Михаилъ залѣгналъ да тури рядъ въ държавѣхъ-тѣхъ си и да отняме отъ Поляци-ты и отъ Шведы-ты русскы-ты области, що были призели тии въ размирно-то врѣмя. Нѣ Руси-ти още нѣмали силѣхъ да ся борять, та затова рѣшили да направятъ съ тѣхъ миръ. Нѣ при всичко това немогло веќе да ся спрѣ възвеличение-то на Россіи, която както щемъ ви чмъ скоро ще земе да зима връхъ надъ побѣдители-ты си и бързо да разширява земи-тѣхъ си. Алексій, сынъ и прѣемникъ на Михаила былъ помолень отъ Малороссійскы-ты казаки да ги ослободи отъ Поляци-ты и да ги земе подъ власть-тѣхъ си. Алексій приялъ молбѣхъ-тѣхъ на казаки-ты, и това подало поводъ да ся отвори нова война съ Польшѣхъ. Найнапрѣдъ Руси-ти сполучливо блѣскали Поляци-ты, нѣ отпослѣ кога умрѣлъ Хмѣлицкый, главный войвода на казаки-ты, между казаки-ты ся породили неговоръ и брѣконии; затова Алексій направилъ миръ (1607 год.),